

2166

82

Лев Орлигора

На суд історії

Нова Епоха
1946

NEW ORLEANS

ЛЕВ ОРЛИГОРА

НА СУД ІСТОРІЇ

"Нова Епоха"

4 9 4 6 — Нюрнберг

УКРАЇНСЬКИЙ

Б.....

МУЗЕЙ-АРХІВ

~~Видани~~ порвіте!

Т. Шевченко

" Встає У к р а ї н а воевічна,
Духом Всесвіту-соборна,
Правдою • міцна!"

Володимир

: "The Soviet Union is as dictatorship as
absolute as any other dictatorship in the world."

President Roosevelt.

"Совітський Союз є диктатурою так
абсолютною, як жодна диктатура світу."

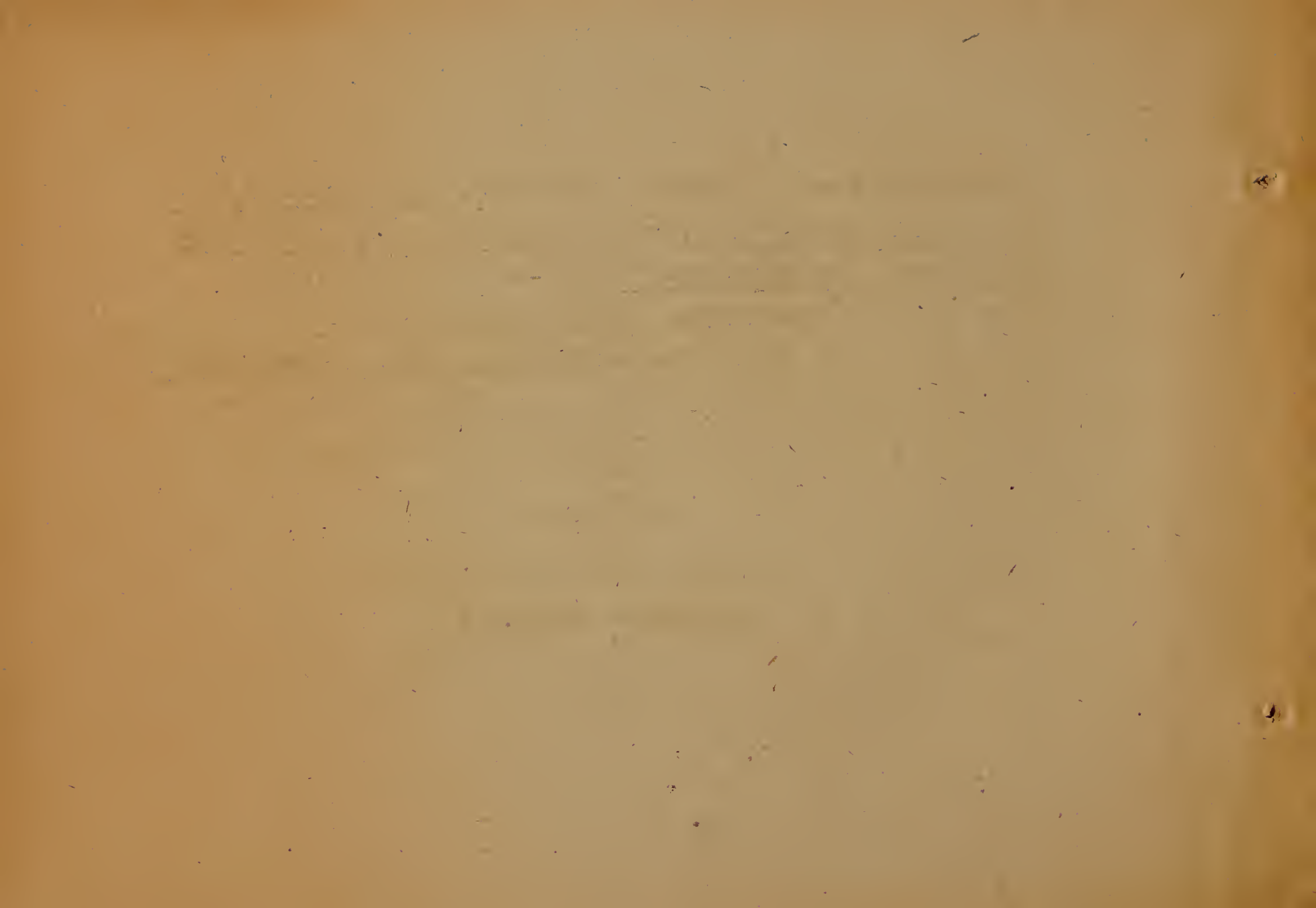
Президент Рузвельт.

"Малешку жалость читают за вольнодумство.
Даже право на несчастья не смеет признати"

Белінський

" Рас - сея, моя ти, Рассея,
Азиатская сторона! "

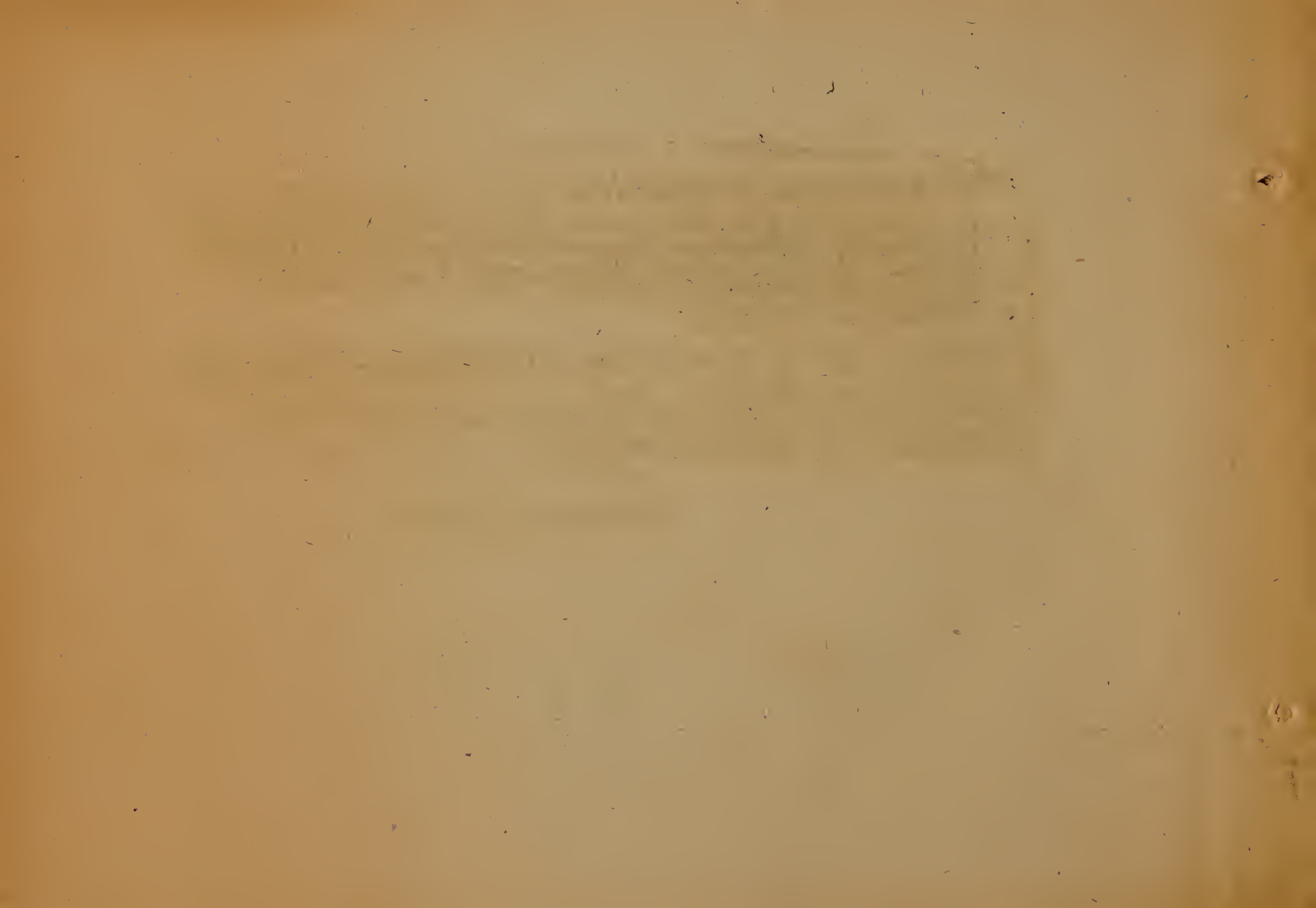
Есенин.

"Світовий мир залежить від того, чи Америка є
в стані зберегти фізичну силу, що являється неос-
бхідною, як оборонний засіб проти якогонебудь
майбутнього нападу.

"Мусимо рівно зрозуміти, що майбутня війна може
вибухнути ще більш несподівано від останньої та
заторкнути безпосередньо США"

Президент Труман

це не є політика, а хвороба. Це не
то скопання, а пошесть.

Міліція там, на величезній території, зовсім
мала, а більшовики, як зграя диких звірів,
пачуть серця зруйнованих міст і трупів їхніх
смерть.

Серед усіх тираній історії найжорливішою є тира-
нія більшовиків.

"Після того, як я буду завжди боронити, є повалення
і знищення цього злочинного режиму."

ВІНСТОН Черчилль

"РОСІЯНИ - ЦЕ ВАРВАРИ, ЩО НЕ МАЮТЬ БАТЬКІВЩИНИ.

Моя пам'ять шануватимуть тоді, коли ці пів-
нічні варвари володітимуть Європою."

НАПОЛЕОН

"Росія - гірський руїницький потік, а щоб він не розлився, то його треба необхідно спинити.

Чи треба мені, громадяни, вам нагадувати, що вже шістдесят років як Росія, ховаючи в собі дикунську силу, придбавши способи нсвітньої тактики, поневолила Україну, знищила Кавказ, підбила Грузію, завойовала Крим, поділила Польщу, зжахнула турецьку імперію й загрожує Царгородові.

Знаю, що мені можуть відповісти і з повною підставою, що російська імперія - це колесо на глиняних ногах, що корупція роз'їдає її, що рабство позбавляє її всякої енергії, що вона надто величезна для урядування, що, розширючись, вона тим самим готує свою руїну й що кожне її завоювання - це крок до катастрофи.

Погоджуюсь з усім цим, але гігант, раніше ніж загинути, роздушить вас і впаде на ваших руїнах.

Подумайте про це, час мине, блискавка блискає, московський потік збирається, Атилія здруге рушає й ви загинете, як своєчасно не з'єднаєте свої сили, не зупините цей руїницький бич".

Вуасі П' Англія

"Якби Грецький архієпископ опинився під спікою Росії,
не лишилося б там теперішніх пречудових пам'яток ста-
ровинної Гелляди.

Зникли б Ацени, і московські загарбники не зіставили б
і корінця, котрий показав би, де було це старе місто.
В порівнянні з росіянами, навіть турки стають осві-
ченими і культурними "

Клерк

"
Першу свою узурпацію в Європі, Російська імперія по-
чала з У к р а ї н и "

Рул'єр

Гробокопателі України, фельдфебелі східної Європи: Петро Перший, який у 1721 році оголосив перед світом, що його держава — Московія від тепер називається ? "Росеєю", в напівживих козаків шкуру із серця здирав — платив журналістам Європи золотом за прославлення слова "Росея", — Петро Перший, який для своєї держави перехватив прюхжольоровий прапор Голляндії, на міді лодію великодньої голлядської пісні наказав співати гімн "Росей" — "Боже царя храни", а за ним Катерини, Потьомкіни, Аракчеєви, Валуєви, / 1863 р. 30 липня — Валуєв заборонив видавати книги українською мовою, Леніни, Кірови, Молотови — Сталіни були і є готові на винищення крові козацької. На деморалізацію української сім'ї — фінсько — уральським духом.

Зацьковані ними Україна, причавлена їхнім "сапагом" — спливала кров'ю. . .

Не тільки націоналістів, а й комуністів-українців московська
ВКП/б/- розстріляла. /Чубар, Петровський, Гринько, Затонський,
Любченко, Скрипник та ряд інших/.

"Советскую власть мы несём с дальнего севера на
остриях своих штыков; там где её устанавливаем- всемерно под-
держиваем силою штыков."/ Муравйов

. . . Агресія імперіалістичної Москви щоразу більше розк-
ривала свою пащу. Тінь її не раз падала на Європу.

Московське радіо майже систематично декламувало слова
юродивого герольда "древнього кремля" П. Маяковського:

" До Египта розчипірю ноги!", або:

"Бд^у я і негром

Преклонних лет,

і то би без ко^лебаній і лені

Я рускій би виучіл/язок/

Діш только патаму,

Што нім разгаварівал Ленін!

Один з головних героїв книги Шолохова "Тихий Дон" — вивчає з власної ініціативи англійську мову. Коли "партійні таваріщи" запитали його, що він цим хоче досягнути, герой не задумуючись сказав, що скоро буде всесвітня комуністична революція. Почнеться вона в Англії. Революція там неминуча. Ми будемо допомагати їй творити.

В часи революції і після неї, хто на вашу думку обкомами комуністичної партії Лондону керуватиме... Лорди, буржуї, панікони! Їх ми знищимо. А робітники Англії тоді ще будуть не в змозі керувати. Вони не знатимуть нашої політики.

Стає ясно-керувати будемо ми..

СССР готувався і готується до "мирової комуністической революції" при вааружонной і всестаронней поддержке красной армії, "як це всюди викрикується з совітських трибун.

Одночасно все підозріле, небільшовицьке знищується.

"Правники, письменники, творці фільмів і театральних п'єс допро-

владжені до огиди, до млостей, до отупіння обов'язком підписуватися під безпереривною зміною ідеології.

Вони дбають про одно лише: обережно ходити і ніколи нічого не чіпати."

/ Таймс, 1937. 25.5./

В цьому ж 37-му році радянський поет В. Луговської видав збірку віршів. Оп'янілий ілюзіями змішання всіх племен і національностей в одне московсько-імперіалістичне гето- " союз радянських соціалістических ", писав:

"Села, як чортові очі
і страшна московська зла земля
Відчаєм сеце точить."

Більше всіх підрадянських народів страхи ці переживала і відчувала Українська Нація.

На її землях кипіла доть бодьшевицького пекла.

Села перетворювалися у забуті кладовища.

... 1933 ...

В селі Олешня /Харківщина / з півтори тисячі мешканців... у живих лишився тільки один шестидесятидвох річний старець. Всі були винищені голодом.

В центрі села Станового /цей же повіт / жила трудова сім'я /14 осіб /селянина Бережного Іларіона.

Вона виїжджала поруч з другими сім'ями. Голодні діти живилися трупамі своїх батьків. Опісля згинули і самі ...

.....

Село Кленове / Богодухівщина / . Поруч спиртового заводу знаходиться склад, в якому лежить більше, як п'ять сот тисяч тонн кукурудзяних качанів.

Завод систематично працює. Спирт відправляється в напрямку Москви.

Весною в 1933-му. 31 всіх сел Богодухівщини пухлі селяни /чоловіки, жінки та діти/ з вилами, граблями, залізом в кількості сім-дев'ять тисяч осіб щонаочі роблять наступ на склад.

Склад охороняється трьома сотнями енкаведистів. Кожний наступ закінчується вбитими і раненими з обох сторін.

Декоtrim щасливцям-селянам вдається дістати по кошику кукурудзи.

Такі села лишаються живими. В багатьох інших селах України розбівалися чорні прапори. В них живої людини не знаходилося. В хатах-пустках росли бур'яни і звірі звалили кубла. Зграї круків жилися трупами.

В цей же 1933 рік, московськими більшовиками на світовий ринок вивезена добірна українська шениця, найдешевше коштувала. Вони її часто топили в океані...

Над Україною повис хрест большевицького режиму.

.....

Після повстання Маземі, російський уряд не переставав нищити привілеї України" Клерк. І до сьогодні нищить, але всемогутній

"... Геній незалежності ходить - блукає поміж нещасними останками УКРАЇНСЬКИХ КОЗАКІВ"

Гаран де Кульон.

... На "допомогу" Україні прийшов тоталітарний націонал-соціалізм. Окуповавши українські землі, він недогільотоване-донищував, недорізане-дорізував.

Будував все нові і нові шибениці.

Під строгою охороною націонал-соціалістичні гренадери гнали покорених їх власниххат до райху. В райху над ними лагер-фюрери "геренфольку" практикували всі жахи світовими інквізиторами протягом століть видумані.

Полонених використовували, як інструмент, сировину, тяглову силу.

Та це нагадувало тільки минулі часи, коли турки полювали

за людьми і спійманих відгнали в Туреччину, у вічну неволю.

Націонал-соціалісти не хотіли йти стежками цих безслідно погибших варварів. Вони спромоглися дійти до найчорніших границь світом ще нечуваного гітлерівського піратства.

Вони палили десятками тисяч живих людей різних національностей і професій у спеціально ~~там~~ концтаборах збудованих печах.

Для ведення цих злочинів були призначені окремі вагони високоякісного коксу.

Людським попелом гітлерівці удобрювали баверам ниви.

" Ранком на вулиці /Полтавщина, село Яблонівка/ солдат-німець Карл знімав з шиї хворої бабусі срібний хрест. Бив чобітьми в груди.

Хвора обнімала руками чоботи німця, цілувала їх, змочуючи слізьми. Вона благала невідбирати у неї хреста.

Німець ручкою пістоля закривавив беззахисній голову.

Опісля зняв її посинілої шиї хрест...

З концтабору Н. в слюзах і розпачі бігла молода мати -українка. Вона тримала на руках від голоду пухлого сина.

Вартовий-автоматчик скопив її низкою куль. Шестимісячній дитині відсік ноги.

Повільно стікаючи кров'ю, дитя живилося грудьми мертвої матері... Борсалось жадібно дивилося заплаканими очима на її жовте лице.

Вартовий, жуячи в зубах цигару, підійшов до жертви і байдуже поставивши автомат /отвором/ на чоло дитини-вистрелив"

/З щоденника автора./

Доля дала мені змогу бачити цю трагедію української матері. Найстрахотливіші трагедії, досі створені талановитими трагістами, бліднули перед дійсністю, яку творив простий солдат -німець.

Від того дня я шлю постійне прокляття-Німеччині-вона в

моїх очах стоїть розхристаною наївбожевільною повію.

Німецьчині, яка під свій озвірілий гітлерівський регіт і симфонію "Дойчланд ... з юбер алес і н дер вельт" - жбурляла в палаючий кокс газом у лазнях придушених дітей не німецької раси.

Коли я не поділив долі цих згорілих, то це лише помилка гестапо.

Такою ціною німецька націонал-соціалістична нація досягала своєї мети, знаючи, що "націонал-соціалісти мусять непохитно обстоювати цілі нашої / німецької - Атер. / зовнішньої політики, а саме: забезпечити народів належну йому ріллю і ґрунт на цій землі, / під словами "на цій" - одні розуміти на українській /

і це є єдиний чин, що виправдає нарід перед богом і перед німецькими нащадками - пролиття крові...

"Дбайте про те, щоб сила нашого народу знайшла всю основу не у колоніях - тільки в ґрунтах батьківщини в Європі.

"Вважайте, що держава так довго не є забезпечена, як довго

вона не зможе на сотки літ кожному паросткові нашого народу забезпечити кусень ґрунту і землі." /Моя боротьба- Гітлер./

Цілі ці від першої до останньої були прийняті кожним німцем /райхсдойчем/. Прагнення до здійснення їх існували навіть після того, як бог націонал-соціалізму Адольф Гітлер, згорів під салют своїх соратників.

Так. Німці були впевнені, що Українська, Білоруська, на-
ції, Кавказькі народності й Другі від їхнього ножа стечуть
кровю. На землях покорених запанують тоді "на сотки літ" пар-
стки німецького народу.

Одночасно Розенберги, Фон Папени, Ерґіхи Кохи продукували б
німецьку расу, расу "геренфольку", щоб за декілька десятків літ
вона виросла до двох сот і більше мільонів.

Це дало б їй змогу пустити гітлерівське коріння ще глібше
в ґрунт завойованих земель-вбачківщини Європи".

Від націонал-соціалістичного багнета найбільш страждань

важала нація Українська. Вона стояла в особливому індексі гітлерівської політики.

На партійній конференції, в якій взяли участь: Гітлер, Розенберг, Герінг, Борман і Кайтель Гітлер заявив:

" Ми мусимо бути повністю свідомі того, що ми з тих країв / тобто-з України, Білорусії, Кавказу-Автор/ ніколи не виїдемо....

" ніколи не сміє бути можливим створити мілітарну силу на захід від Уралу.

" Навіть, коли ми мусіли вести війну сто років, ми не мусимо ніколи дозволити на те, щоб хтось крім німців, носив зброю!"
/ 16 липня 1941 року./

Українська нація мусіла бути першою жертвою Гітлера. Для неї виготовлялися спеціальні апарати знищення.

Через десять років на найбагатших у світі степових просторах, на Україні, мав бути побудований аграрний райх німецький,

де свистілиб батоги бауерів на спинах рабів-українців.

Козацькі могили, недонищені Москвою, мусіли бути під барабани гітлерюнків та музику "Дойчлянд юбер алес ..." зрівняні з землею-зорані плугом.

Було не дивно, коли один із головних фельдфебелів націонал-соціалізму на Україні - Ерїх Кох говорив: "Далеко приємніше нам чути вигуки плугатарів на широких степах України, ніж непотрібну козацьку кобзу".

Гітлеризм милувався трудом і любов'ю до землі українського селянина. Мав на меті використовувати його поряд з худобою для обробітку землі плоди якої /безумовно /виєздилися б до райху.

Нацисти були впевнені, що цьому не буде дивуватися селянин, бо Москва це робила систематично.

Ото ж, німецький багнет і український хліб /це одна із

де свистіли батори байерів на спинах рабів-українців.

Козацькі могили, непонимання Москвою, мусили бути під барабани

Гетьманів та музику "Починай джодер алеє..." зривані з зе-

млю-зорані шлютом.

Було не тільки, коли опинилися в головах фельдфебелів націоналі-

соціалізму на Україні - Ерлх розговорив: "Далеко приємніше

нам чути виглики шугатарів на широкіх степах України, ніж не-

потрібну козацьку кобзу".

Гетьманів милувалися грішом і любов'ю до землі українсько-

го селянина. Мав на меті використувати його поряд з худобою

для обробки землі / можливо / безумовно / вивозилися в до

райху.

Написати були вперені, що прому не буде пивуватися селя-
нин, бо Москва не робила систематично.

Ото ж, німецький батальйон український хліб / це одна із

основних побудов націонал-соціалізму/ на довгі століття забезпечити, розвиток і панування німецької раси в Європі.

Цього прагнув кожен без винятку німець. Навіть фанатично настроєні німецькі комуністи, відчувши силу цього егоїзму— рвали співпрацю з комуністичним табором.

Переходили з розкаянням на сторону гітлеризму. /Альбрехт, Фон Дерляй, Борне і багато інших/.

Вони чимало відкрили політичних карт С С С Р. Багато таємниць того пекла. Тому Гітлер з перших днів свого перебування

на Україні, розкривав по містах і селах могили, в яких лежали сіллю чи вапном пересипані трупи селян, робітників, інтелігенції України. / Умань, Вінниця, Львів, Київ, Харків та ін./

Гітлером були розриті деякі могили Сталіном замордованих Українців. А після його прийшов Сталін і розкопував могили,

Воно випечене Розенбергами- пекарями націонал- соціалізму в найсвятішій пічці німецького райху Берлін, сьогодні повторюється ними і французькими комуністами для остаточної ліквідації європейської духовості. Для знищення будьякого розуміння слова- європеець.

Я маю міцну основу, коли кажу, що комуністи - шмідти являються неспівомимими поплавцями націонал - соціалізму постійно кльованими московсько-матеріалістичними карасями.

Вони, підкошені двома протилежностями, перейшли на дешеву спекуляцію комунізмом. Безоглядно компромітують ідеї свого оберепископа Карла Маркса, який констатував, що пролетарі батьківщини не мають- для них однаковісінько, де б вони неперемудрили.

Згідно з теорією Маркса, пролетарями називаються всі ті,

які крім своїх рук, нічого не мають.

чи можна, коли дивитися оком цієї теорії голодних, Гітлером роззутих Українців—назвати пролетарями?

Безумовно—можна.

Але ні! Українські козаки ніколи не були і не будуть марксо-ленінськими пролетарями! Сірою отарою п'яниць, тюремщиків, дрібних уловників і нічних убийців, яким все одно—Лондон, Істамбул, Париж чи Токіо, які прагнуть одного лише—всюди підняти криваві полотнища своєї озвірілої диктатури, диктатури, під чоботом якої сьогодні нації східної Європи—стогнуть.

/ Президент Бенеш, як повідомляє Прага, на днях виступив з промовою в якій, між іншим, сказав: "Вважаю, що нам досить диктатури пролетаріату. Ми чехи—нарід старий і політично зрілий, тому і самі собою можемо правити".

Українські козаки горді своєю Батьківщиною.
Вони трижертвенно готові вмерти в борні за звільнення її з лабет
ката.

"Україна завжди прагнула до свободи" / Вольтер /
Українські козаки - нащадки "республіки відважних героїв"
/ Меріме / - опоені невгасаючою ненавистю до гітлеризму, до
Москви, до їхніх "денщиків" - руминських, мадярських ун-
тер - фашистів і німецьких комуністів - шмідтів..
Українські козаки чують, як Москва від успіхів шаліє-регоче.
Видирає з перетруджених рук українського селянина, приклави-
ши йому до горла ніж, останню шкоринку хліба для "всестарон-
ней поддержке комінтерна" - вас товариші комуністи - шмід-
ти.

Щоб з трибуни, користуючись свобідною атмосферою англо-
американської демократії - ви роздмухували лорожнечу між нім-
цями і ауслендерами.

Дотруували і так притуплю психіку Європи, сипали сіль на її відкриті рани.

Очевидно для вас крім комуністів і ауслендерів нікого не існує.

..... А може ви більше захоплені більшовицькими ідеями, ніж голодом і стражданням людей ^{вирокладених} з німецьких конц-таборів і перевезених у вічні сніги сибірсько-совітської

тундри, ніж долею равноправних громадян советського саюза! яких ваш вождь геносе Сталін під свист нагаїв НКВД-же не в Сибір.

Вся совітська республіка Німців - Поволжжя вигнана Сталіном за Урал.

По дорозі в снігах гинуло тисячі дітей, старців-хліборобів, тільки за те, що вони німці і з гордістю носили ваше прізвище - Шмідт.

Гляньте істині в очі. Коли вам тяжко це зробити, то

дайте відповідь Українцям, білорусам, латишам, естонцям за
долю їхніх земляків, які перебували "в ост" таборах і до-
бровільно виїхали на "родину". Чи хоч десяток із них
побачили рідну батьківську стріху?!

Дайте відповідь? / чекає на вас - Шмідтів, Розенбергів,
Герінгів, Фон Папенів і других - людство, яке терпіло і даль-
ше терпіти не може! Не хоче і не буде! /

Де спалені - під якими зруйнованими вулицями, заводам
ми сьогодні лежать наші діти, матері, батьки...!

Хто їх нам поверне?!

~~до за невинно замордованих прийме заслужену ка-~~
~~ру.~~

Німці, чи...скитальці українці, на голови яких ви виливаєте закислі фашистські помії. В яких сьогодні недобитки фашистських гнізд пізнають своїх месників.

Вони бояться, щоб Українці не пізнали їх-
катів з концтаборів. Вони бояться витягти зі скринь
в Українців награбовані багатства і цим не розкри-
ти найдрібніші карти своїх злочинів.

Комуністи-шмідти, фашистські недобитки ста-
раються всілякими провокаціями позбутись чужинців.

- ними під тинном фашизму недонищених людей.

... Хіба й для вас ; товаришу Шмідт, як і для Москви-
брехня і насильство - є найбільшим добром.

Сталін одного разу окреслав: "Ми маємо марксизм; цей
надзвичайний інструмент, що дозволяє розв'язувати всі пи-
тання без винятку. "

І дійсно, сьогодні з його наказу московські "Правда"
і "Ізвестия" обожествляють світові відомого україножера -
Петра І-шого; полководців Суворових; яких вчора змішували
з брудом.

Тепер для комуністичної партії Москви конче потрібний
царський полководець Суворов; Бо "во славу его походов

воздвигнут памятник во Швейцарии". /Можна думати, що через деякий час мудрці большевизму почнуть доводити, що Суворов, якби ~~жив~~ в теперішні часи, був би кели не членом комуністичної партії, то кандидатом обов'язково./

Чуєш ти, Швайцаріє! в тебе знаходяться московські пам'ятники. Большевизм хоче до них крокувати, хоче поклонитися їм!

/Росія в минулі часи, побрязкуючи мушкетами, хотіла взяти під свою опіку "гроб Господній". Мета її була не здійснена/.

Цим характерна психіка Москви /"народу бродяг" - Горькій/. Її комуністи сьогодні намагаються довести, що

вони не є комуністичні комуністи; не є
імперіалістичні імперіялісти.

Значить: ми не єми; але завжди були собою.

В цих заплутаних словах існує вінегрет ідеології сучас-
ної Москви. Ним в більшості живляться залякані большевиць-
кі панеґіристи; що виспівують:

"Всіх панів до дної ями;

Буржуїв за буржуями;

Будем; будем бить!

Будем; будем бить!

.....

.....

Партія веде! партія веде! /Тихина "Партія веде/"

Хто не хотів співати під політичну мелодію комуністичної скрипки — був знищений.

Із 12.1934 року з наказу комуніста П. Постишева було 28 українців в льохові київської в'язниці розстріляно. Між ними — поетів, критиків, письменників: О. Влиська, Гр. Косинчу, Д. Фальківського, М. Терещенка, Ів. Крушельницького, М. Лебединця, Романа Шевченка та Костя Буревія.

Багато українських революціонерів зберігло своє життя на еміграції.

Сьогодні нас — українців відірваних від батьківщини мільйони!

— В найменшому кутові земної кулі можна побачити скитальців

українців.

Серед них є багато таких, що в своєму житті не вачили Батьківщини.

.....

Т709 році, після трагедії України - полтавського бою - мусіли залишити рідну землю гетьман Іван Мазепа, Пилип Орлик, Войнаровський і три тисячі козаків.

За ними постійно полював дріпот Петро Московський.

"Невблаганий цар жадав крові цілої Української Нації".

/Лесюк/

Він, як садист пратнув крові, більше крові козацької.

Він давав султанові турецькому велику кількість золота, аби

той видав старого гетьмана Івана Мазепу. /Султан не захотів
мати жадних справ з Петром/

Пилип Орлик на той час був одним з найкультурніших людей
Європи. Він добре володів майже всіма європейськими мовами.
/Тоді в Москві при царському дворі, крім Меншікова, мало
хто міг розписатися./

Після ГанOVERA, Григор Орлик перебував у Парижі. Йому
було присвоєне звання маршала Франції. В цій країні і до
сьогодні живуть потомки Орликових.

В 1785 році, в наказу цариці Єкатерини, Потьомкін зруй-
нував Січ Запоріжську. Біля семи тисяч козаків пішло за

Дунай!

На чужині козаки не розгубилися; не приросли до тіла чужої нації - свято зберігали любов до чаруючої Батьківщини.

Часто вони використовували всі можливі ситуації - йшли з арміями будь-якої нації проти свого одвічного ворога - Москви.

Іноді навіть з одним ворогом спільно виступали проти другого.

.....

.....

Ми, українці, знали, що Гітлер хоче на шию України накинати замість большевицької - німецьку петлю, але незначна кількість із нас пішла в німецькі військові формації. В них навчилися; отримали зброю і виступили проти Москви.

Прийшовши на рідні землі, українські частини повернули
зброю націонал - соціалізові. Масово пішли в ліси. Створи-
лися сильні партизанські загони, які до шаління шматували
нерви німецького тилу.

Патріоти України, перебуваючи при німецьких частинах,
допомагали німцям бити большевизм, а українському народові
бити німців. Використовуючи два порожні фронти, свободо-
любний український нарід намагався воскресити свою державу,
звільнитися з під - московсько - берлінських лабет.

І це, після першої світової війни, створило четверту масову
еміграцію українського народу.

Сьогодні кожний з нас міцно тримає прапор віри і правди.

І ніхто — жодні тоталітаризми, жорстокі тортури не примусять нас випустити його.

Це доказ сили правди.

І тому ви, товаришу Шмідт, і всі ваші симпатичні, не знаючи сутності цієї правди, не вивчивши особливостей сьогодинішнього комунізму — не приписуйте ідолові ім'я боже.

Пам'ятайте одне, і передайте політичному бюро московської ВКП/б/, що українська еміграція на чужині — на ядовитому попелі німецької імперії не думає про забезпечення свого життя. Вона не вірить у кінець війни, бо її Батьківщина абагрянена кров'ю, в огні.

Народня Українська Повстанська Армія, яка вчора боролась проти фашизму сьогодні з нечуваним фанатизмом бореться з

одвічним ворогом — Москвою.

Нарід не складе зброї до останньої перемоги правди над неправдою.

/Кати шаліють. В них щораз більше вмозолені руки/.

Українські емігранти, не маючи під кожним вікном агента НКВД, більше знають, що діється на Батьківщині. Краще можуть їй допомогти.

Багато з українців повернулося на батьківщину, будучи одночасно впевненими, що Москва — є найбільший концентраційний табір світу.

Знаючи, що легше мандрувати по плоскогір'ях Китаю, чи в африканських дебрах, ніж по "щастливой стране советов".

А хіба мало переконаних комуністів з держав західньої Європи, виїхавши в Москву, розчарувалися в усім земним; опісля за песимізм і ворожу безініціативу — були ізольовані.

Отож, хочеться сказати, що ми — українці, в американсько-англійській зоні, не маючи жодних прав, користуємося більшими правами, ніж наші земляки на Батьківщині.

І хоч нас тут не велика кількість, а в наших серцях велика частина України. Ми її щохвилини бачимо. Бачимо за ґратами мучеників — братів; сестер похилених над опухлими від голоду дітьми.

Ми жаліємо, що не можемо з ними поділитися куснем хліба, якого тут ми маємо вдосталь.

Для нас Україна - молитва.

Для нас - наша Батьківщина - невичерпна криниця духовності, яка тримає нас міцно на ногах.

Освіжує нашу кров, вливає в неї, як сонце могутню віру в царство правди на землі.

Для нас Україна існує, як скеля, об яку завтра розбиватимуться всі тоталітаризми світу!

"Українські козаки змінять обличчя Росії" -

/Гаран де Кульон/

Ми віримо, Україна оновить світ. Стане для націй вояків прикладом абсолютної правди і гуманності. Особливо для ні-

мецької нації; яку світ за її варварство зіпхнув у багно
для покутування, а проводирів її поставив перед лицем най-
вищого суду історії.

Ми лишилися тут, бо були і є впевнені і свідомі того, що
після націонал - соціалістичного скорпіона лопне дракон
Москви.

Ми були і є впевнені, що Європа належати не тільки для
щастя і розвитку європейців. Європейців, товаришу Шмідт, а
не націонал - соціалізму, чи більшовизму. І поки ви ще не по-
ділили долі Черв'якова, Енукідзе, Любченка і других погиб-
лих комуністів не російської національності - зрозумійте
сене своєї служби.

Знайте, що багато в англо - американській зоні колишніх

активних комуністів; вони вірили у святість ленінсько -
сталінської мудрости.

Боротися на фронтах до сьогодні проти німецької навали,
а жінки з дітьми згнили в льохах НКВД за нецензурні листи
на фронт до батька.

В листах писали про голод що "хрестом повис у нетопленій
хаті".

Ми сьогодні розмовляємо з сотнями наших земляків; чорез
болота і ліси вони ховаючись, цілими тижнями тікали від
російської волі - демократії.

"Росія вже узурпувала все в Європі"

Історія по-стало що не знає випадків, щоб кращі сини своєї
Батьківщини тікали з під сонця на чужину, на скитання.

.....

Я, особисто поїхав би до-дому, бо тут існую лише фі-
зично, моя душа на Батьківщині.

По степах бродить вона риданням матері оплакана.

Поїхав би, коли б існував у большевиків закон, згідно з
яким, всі ті, що виступають проти московського терору за
волю і незалежність Батьківщини, четвертуються на шафо-
ті катами комуністичної Москви перед обличчям своєї нації.

Так, я і мої вірні друзі, стали б першими.

Ми муками своїми допомогли б народові розбити мури тюрм.

Показали б світові, як може вмірати патріот український за свободу трижды четвертованої Ватківщини.

Але ні! Вольшовизм не був би большевизмом, аби він у тайні не розправлявся з революціонерами народу. Як би не судив його кращих синів за глухими стінами, назвавши їх "врагами".

Ніколи з людьми, які крім світського раю бачили якесь інше життя НКВД не помириться! Не повірять їм, що вони, знову стали вірними большевиками.

Ніколи світ не помириться з большевизмом!

Годинник історії планети нашої - знову почне бити дванадцять.

НА ПРАВАХ РУКОПИСУ.

ПЕРЕДРУК ІЗ ЗАЗНАЧЕННЯМ ДЖЕРЕЛ І АВТОРА ДОЗВОЛЕНИЙ.

